

- 1:o att Riksdagen måtte besluta en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t att, i den mån ny vapentillgång för arméen beredes, de gevär, som sålunda för arméen icke vidare erfordras, måtte blifva ändrade och försatta i tidsenligt skick samt derefter vid behof till befolkningen på ön vid annalkande krigsfara och utan betalning utlemnade på requisition hos den person Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länet förordnar;
- 2:o att tvänne förvaringsrum ett för gevär och ett för ammunition måtte härtill å Borgholms kronomagasin inredas;
- 3:o att Kongl. Maj:t täcktes lemna nådiga föreskrifter för sin Befallningshafvande i Calmar län att om gevärens och ammunitionens vård och underhåll lemna den tillsyn, som af behofvet kan varda påkallad.
- Om remiss af denna min motion till vederbörligt Utskott får jag vördsamligen anhålla.

Stockholm den 23 Januari 1869.

F. Petersson,
från Calmar län.

N:o 59.

Af Herr **Johannes Andersson:** *Derom att bröd af hafre i stället för bröd af råg och korn måtte i fångelserna utspisas.*

Då Svenska folket på flera orter under de tvänne nästföregående åren varit hemsökt och pressadt af missväxt, hunger och dyr tid och man har föga bättre utsigter innevarande år, som tillika synes hota med öfverla-

stande på fattigvårdsanstalterna och en ökad utvandring till Amerika, för att här undgå ett svårt lidande, förorsakadt af tunga skattebördor, så vill jag fästa Riksdagens uppmärksamhet på ett förhållande, som alltför länge fått passera, till stor tunga för Staten och grämelse för alla redliga medborgare, ity att alla möjliga missdådare och lagbrytare icke skola få höra af någon missväxt, utan njuta sitt dagliga bröd af den bättre spanmålen, nemligen råg och korn, då deremot den arbetande och skattdragande klassen, af våra beställsamma vetenskapsmän, anvisas på flera sorters s. k. nödbröd, bestående af både bark, halm och flera andra vidriga ämnen — ja till och med svampar; och då exempel redan visat, att ett sådant förfarande föranleder till ökande af brottslingarnes antal, derigenom att de heldre vilja förskaffa sig ett dagligt bröd af råg och korn på fängelser och arbetsinrättningar, än de vilja inkomma på kommunernas mera knappa fattigförsörjningar.

Om icke alla, så är jag åtminstone öfvertygad att många fattiga jordbrukare och näringsidkare skulle finna sig mycket belåtna, om de för sig och underhafvande, sedan alla utskylder blifvit betalda, hade tillräckligt med hafre till sitt dagliga bröd och troligen skulle den nu enorma utvandringen till Amerika mycket minskas.

Jag föreslår alltså den rättmätiga förändringen inom Fångvårdsstyrelsen:

att fångbrödet hädanefter måtte blifva af hafre, i stället för råg och korn, hvarigenom en icke så obetydlig besparing för Staten skulle åstadkommas.

Om remiss häraf till behörigt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1869.

Joh:s Andersson,
från Elfsborgs län.